

2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 31 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. 2005, L 209, s. 1) i art. 53 ust. 2 i 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. 2013, L 347, s. 549) w związku z art. 12 ust. 1–6 i 8 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 907/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro (Dz.U. 2014, L 25, s. 18) oraz naruszenia wytycznych zawartych w dokumentach VI533097 i C(2015) 3675 final Komisji z dnia 8 czerwca 2015 r. Republika Grecka podnosi ponadto niedozwoloną kumulację podwójnej korekty z tego samego powodu oraz na naruszenie zasady proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 19 stycznia 2018 r. – Republika Litewska / Komisja Europejska

(Sprawa T-19/18)

(2018/C 112/43)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: Republika Litewska (przedstawiciele: D. Kriauciūnas, R. Krasuckaitė, R. Dzikovič, G. Taluntytė, V. Vasiliauskienė, M. Palionis i A. Dapkuvienė)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/2014 z dnia 8 listopada 2017 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim w Komisja przyjęła w niej wobec Litwy korektę finansową na kwotę 9 745 705,88 EUR odnoszącą się do wydatków poniesionych z tytułu Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich;
- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/2014 wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim w Komisja przyjęła w niej wobec Litwy korektę finansową na kwotę 546 351,91 EUR odnoszącą się do wydatków poniesionych z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

- I. Stosując wynoszącą 9 745 705,88 EUR korektę z tytułu niedociągnięć w kluczowych mechanizmach kontroli Komisja Europejska **naruszyła art. 52 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013** ze względu na to, że, decydując o wadze niezgodności, charakterze naruszenia i wielkości poniesionej przez Unię straty finansowej oraz:
 1. przyjmując błędną wykładnię **art. 24 ust. 1 oraz art. 24 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 65/2011**, instytucja ta błędnie stwierdziła, iż dokonana na Litwie ocena kwalifikowalności wnioskodawców jest niewystarczająca, ponieważ:
 - 1.1 przeprowadzone przez władze litewskie w przedmiocie stopnia związania danego przedsięwzięcia z przedsięwzięciem powiązanim czy też partnerskim zagranicą kontrole nie były wystarczająco dogłębne, aby można było na ich podstawie potwierdzić to, czy wnioskodawcy posiadają status małego lub średniego przedsiębiorstwa;
 - 1.2 przeprowadzony na Litwie monitoring projektów uznanych za obciążone ryzykiem ze względu na podejrzane sztuczne warunki ich realizacji okazał się nieskuteczny;

2. przyjmując błędną wykładnię **art. 24 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 65/2011**, instytucja ta błędnie stwierdziła, iż jakość przeprowadzonych na Litwie kontroli racjonalności poniesionych kosztów była niewystarczająca;
 3. przyjmując błędną wykładnię **art. 24 ust. 1 lit. d) oraz art. 24 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 65/2011**, instytucja ta błędnie stwierdziła, iż stosowany na Litwie system kontroli przeprowadzanych na miejscu jest nieskuteczny;
 4. przyjmując błędną wykładnię **art. 24 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 65/2011**, instytucja ta błędnie stwierdziła, iż towary nabyte w ramach jednego z projektów zostały w istocie wykorzystane do celów innych niż te przewidziane w projekcie.
- II. Stosując wynoszącą 546 351,91 EUR korektę z tytułu niedociągnięć w kluczowych i dodatkowych mechanizmach kontroli Komisja Europejska **naruszyła art. 52 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013** ze względu na to, że, decydując o wadze niezgodności, charakterze naruszenia i wielkości poniesionej przez Unię straty finansowej:
1. nie uwzględniła ona dokonanych przez odpowiednie władze Republiki Litewskiej obliczeń dotyczących wielkości poniesionej przez Unię straty finansowej, co pozostaje w związku z istniejącymi w systemie kar rozbieżnościami odnoszącymi się do naruszeń zasad identyfikacji i rejestracji zwierząt, które nie zostały przewidziane w odpowiednich unijnych przepisach odnośnie roku składania wniosków 2014;
 2. nie uwzględniła ona dokonanych przez odpowiednie władze Republiki Litewskiej obliczeń dotyczących wielkości poniesionej przez Unię straty finansowej, co pozostaje w związku z nadmiernie pobłażliwą oceną faktu nieprzestrzegania zasad identyfikacji i rejestracji zwierząt odnośnie roku składania wniosków 2014;
 3. a także, przyjmując błędną wykładnię **art. 51 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1122/2009**, instytucja ta błędnie stwierdziła, iż przeprowadzona na Litwie analiza ryzyka nie spełnia ustanowionych w tym rozporządzeniu wymogów ze względu na to, iż nie obejmowała ona czynników ryzyka związanych ze zwierzętami;
 4. jak również, przyjmując błędną wykładnię **art. 84 rozporządzenia (UE) nr 1122/2009**, instytucja ta błędnie stwierdziła, iż przeprowadzony na Litwie monitoring wyników kontroli nie spełniał określonych w tym rozporządzeniu zasad ze względu na to, że dane statystyczne nie zostały w pełni przedstawione w wymaganym przez Komisję formacie.

Skarga wniesiona w dniu 17 stycznia 2018 r. – CV / Komisja

(Sprawa T-20/18)

(2018/C 112/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: CV (przedstawiciele: adwokat F. Moyses)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji z dni 15 i 20 marca 2017 r. i 18 października 2017 r.;
- przyznanie skarżącej z tytułu szkody majątkowej kwoty 1 475 EUR powiększonej o odsetki w wysokości 2,25 %, naliczane od dnia wydania tej kwoty, a w innym przypadku od dnia złożenia zażalenia, a w dalszej kolejności od dnia wniesienia skargi, oraz kwoty 1 EUR z tytułu krzywdy;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.